

Szerkesztési iroda:

főtér, Szabó-féle ház 1-ső emelet,
hova e lap szellemi részét illető közlemények
intézendők. Bérmentetlen levelek csak ismert ke-
zektől fogadtatnak el.

Kiadói hivatal:

főtér, **Bettelheim testv. könyvker.**
hova e lap anyagi részét illető közlemények,
(előfizetési pénz, kiadása körüli panaszkok, hirdet-
mények) bérmentesen intézendők.

ALFÖLD.

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetési feltételek:

Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva:

Öt hónapra 6 frt 25 kr.
Két hónapra 2 frt 80 kr.

Hirdetmények díja: 4 hasá-
bos petit-sor egyszeri hirdetésnél 6, és minden
következőknél 3 ujkr számíttatik. Terjedelmes
hirdetések többszöri beiktatás mellett kedvezőbb
feltételek alatt vétetnek fel. Bélyegdíj külön 30
ujkr. Magánvita 3-hasábos petit-sor 15 ujkr.

Az „Alföld” magánsürgönye.

Bécs aug. 16. Főherceg Miksa
aug. 15-én Southamptonban a Maire (pol-
gárnagy) által fogadtatván, válaszolt: Ausz-
tria jelenleg szinte alkotmányos, közte, és
Anglia között a szövetség szükséges. A
lakománál Roebuck védi a szabadság
szükségességét Ausztriában, és az Angol-
ausztriai szövetséget. — Apponyi gróf a
két birodalom érdekének azonosságát ál-
lítja.

Arad, aug. 16-án.

Most csak az lehet még kérdés, hogy a
külön nemzetiségek ezen 12 évig tapasztalt
jogsérelmet, és az említett hálátlanságot sa-
játképen kinek tulajdonítják bűnül, s kit vá-
dolnak érte, minket e magyarokat, vagy más?

Erre ismét nem nehéz megfelelni.

A román, szerb, tót, stb. nemzetiségű nép
jól látta, hogy a magyar ember adója szintoly
terhes volt, mint az övé; a földesurral szinte
azon gendsarm' Bezirksvorsteher stb. rendel-
kezett, mint vele; s legujabb időben a katonai
adóexecutió szinte úgy meglepte a magyart,
mint nem-magyar ajku falvakat.

Bár ki mit mondjon, de a népnek ezen
anyagi nyomás különösen fáj; és e terhet a
magyarságnak nem tulajdoníthatván, az ezen
teher által előidézt ellenszenv, szenvedély,
ingerültség szinte nem a magyar nemzetiség
ellen irányul.

Tényül kell beismerni legnagyobb elle-
neinknek is, hogy a nép mint mindenkinek el-
lenszenve oda irányul, honnét baja okát jóni
hiszi.

Tényül kell ismerni, hogy mint minden
egy ember, úgy a nép is igyekszik baján
enyhíteni, s ha minden mód sikertelen, attól
erőszakkal is szabadulni.

Tényül kell ismét beismerni azt, hogy a
mult elnyomatásnak, valamint a jelen terhei-
nek is okául semmiféle nép sem tartja, és nem
is tarthatja a szinte elnyomott magyarokat.

Ebből önkényt következik, hogy ma már
nincs ok, mit a reakciónak netán eszközül szol-
gálni szándékozik a nép előtt ellenünkben
felhasználhatnának.

Sőt pillantsunk csak vissza a közelmultra.

1848. és 1849-ben a nemzetiségek véres
tusában állottak a magyarral, mit köznyomor
követett. Ezen ellenséges állás után, hogy vi-
selte magát ellenségei ellen a magyar nem-
zet? fényes példa rá a horvátországi szüköl-
ködők iránti közrészvét.

Tudjuk, hogy e részvét általános, és min-
den közhatalósági segély nélkül eredmény-
dus volt.

A horvát népnek azon egyes szükölkö-
dő tagja, ki néhány év előtt fegyvert döfött
az anyaország keblébe, — midőn a nyomor,
a szükség ideje eljött, midőn feláldozott va-
gyonáért, véreért, életéért háladij fejében oly
terhet kapott, mely alatt görnyedeznie kel-
lett, megjelent szükölködő ajtajánál a sértett
ellen, és nem fegyvert, nem megvetést, nem
gunyt hozott magával, hanem az őszinte rész-
vétet keblében, és megosztá vele kenyerét.

Sok horvát, ki ellenség gyanánt küzdött
1848-ban, tapasztalta az ellenségnek hitt ma-
gyar nemzet nemes lelkű részvétét.

És hiszitek-e, hogy azon ember, kivel ba-
rártja ellenség módra, és ellensége pedig jó-
barátként bánt, ki barátjától hála fejében há-

lálanságot, ellenségétől pedig guny helyett
őszinte részvétet, segélyt nyert, — élő példa
után se tudná felismerni józan érdekét s ne
tudná felismerni, hogy ki a valódi barát?

De fel is ismerte a nép, minek bizonyí-
tékaul tényként hivatkozhatunk egész Horvát-
ország s a kapcsolt részek népeinek hangu-
latára és azon utasításokra, mikkel a Horvát-
országgyűlésre küldött képviselőiket látták el.

Egy ily utasításban „Magyarország
vagy halál” elég határozottan ki van fe-
jezve a nép hangulata.

Ezekkel — úgy hisszük, sikerült le-
győznünk azt, miszerint a külön nemzetisé-
gek népségének a 12 évi elnyomás miatti el-
lenszenve épen nem a magyarság ellen
irányul.

Hogy a külön nemzetiségek szinte iz-
galmat s a jelen helyzettel ki nem békült
hangulatban vannak, bizonyos; hogy a 12
évi csömör által előidézt láz és paroxizmus
átalános, igaz; hogy a jelen helyzet miatt a
nép ellenszenvet táplál keblében az is kétség-
telen, de hogy az ellenszenv éppen nem a
magyar nemzet ellen irányul — mondani
sem kell.

Föltéve hogy végső esetben a pártvezé-
rek még egyszer megkísértenék a külön ajku
s nemzetiségű népeknél rést nyitni a folyton
növekedő elégtelenség árjának, — ha az ár-
kítör, nem egyes szabályozótól függ többé an-
nak irányt adhatni, mert a kítört ár saját irá-
nyát követendi; és nem csak valószínű, de
nagyon természetes is, hogy ezen ár, a fel-
korbácsolt nép szenvedély, a kinyitott részen
oda fog zudulni, hová ellenszenve irányul.

Ebben csalódnunk nem lehet, és ez
irányt a vezetők sem másíthatják meg, mert,
ha gyermeknek vennők is a népet, mely jár-
szalagon vezethető, és minden biztatásra hal-
gat, — a gyermek csak egyszer égesse meg
kezét a gyertya lángnál, bár mint biztads,
nem fog ismét hozzá nyulni.

Ördög Endre.

Lapszemle.

A lapok még mindig a felirat taglalásával fog-
lalkoznak, s miután — mint szemlénk egyik számá-
ban érintők — a servilistico-germanico-centralista
közönyök piszkos jajveszéklése és mesterkélt ber-
zenkedése Deák államirátának magasztos törvénysze-
rűségéhez oly messze alant áll, mint a mendikás diák
a holdvilághoz, — a szabadelvű sajtó helyeslő nyi-
latkozatai pedig, bár lángeszű felfogás és jogérzetes
hazafiasságban egymást mulják felül, támogatásaikkal
a feliratot, a nemzet akarátának fényesebb revelató-
jává, mint minő az önmagában, nem emelhetik; sem
az elsőket, sem az utóbbiakat már nem kísérendjük;
hanem eltérve most az egyszer kivételkép abbéli
szándékunktól, hogy a híreket és ezekre alapítandó
conjecturákat kerüjük, a dolog pikáns voltánál fog-
va, böngészetünkkel a journalistika e tág mezejére
szállunk, s megkísértjük az előttünk fekvő hiteles és
nem hiteles forrásokból, ez érdekes kérdésre felelni:
milyes a második felirat eredménye?

A politizáló haruspex-ek eddig három lehet-
séget fedeztek föl:

1. A „Presse” szerint: a feliratra újabb
leirattal fognának Bécsből válaszolni, hogy e vá-
lasz csak a magyar országgyűlés felosz-
latását tartalmazhatja, abban annál kevésbé van
kétség, minthogy ebben a miniszterium minden tagja
annyira egyetért, hogy ennek még (!) a m. udvari
kancellár sem állhat ellent. Az országgyűlés felosz-
latásával egyszersmint azon rendszabályok is életbe-
léptetendők volnának, melyek Magyarországon egy
szabály szerű kormányzást lehetőstének.

Itt természetesen önkénytelenül is az a kérdés
merül föl, minők lesznek azon szabályszerű kormá-
nyzást létesíthető rendszabályok?

A tudalekos „Presse” ezt is tudja. E rendsza-

bályoknak kiindulási pontjául részben Forgách gr.
elődének egy emlékirata szolgálend. Ez emlékirat
szerint: Magyarország egy hatáskörében szigo-
ruan korlátozt részletes felelős miniszterium
által fogna kormányoztatni. Magyarország votumára
nem tekintve, még a közvetlen választásoktól is elállva,
mind itt, mind Horvátországban, miután Istriaiban az
új választások már elrendelvék, Erdély képviselőinek
megjelenésével, minek eszközölésére b. Kemény csak
kevés időt szükséges, (???) September első nap-
jaiban egy „minden formaságnak megfe-
lelő, teljes” birodalmi tanács fogszékel-
ni, mely a pénzügyi kérdést (itt hát csakugyan szük
a kapeza) azonnal tárgyalás alá veheti.

Az a „korlátolt” miniszterium a „Kons. Korr.
szerint, melynek e tárgybani jóslata a főnébivel jó-
formán egyez, a Vay-féle terv értelmében így nézne
ki, hogy a tárnok belügyminiszterre, az or-
szág birói igazság ügyivé, az udv. kancellár
pedig olyan államminiszterféfévé keresz-
tetetnék, ki az 1848-ik szerint mindig a császár sze-
mélye körül tartozkodnék.

A gróf Forgách terveibe magát nagyon beava-
tottnak tüntető „Allg. Preuss. Ztg.” levelezője e kormá-
nyzati tervet még részletesebben fölzi tovább.
Ugyan is: miután rovatunk szük körébe bele nem
fér, de minden „elfogulatlan ítélő” belátása szerint
kétségbevonhatlan okoknál fogva, sem a most létező
megyei gyűlések, sem a mostani országgyűlés nem
tekinthetők a népakarat igazi képviselőinek: nehogy
a hat hónap múlva újra egybehívandó országgyűlés a
48-ki megyei hatóságok terrorizáló befolyása alatt
tartassanak, előbb ezek fognának alkotmányos
utón megújítani, vagy legalább átalakítani, s úgy
az országgyűlési képviselők újonnan választatni.

Megjegyzendő, hogy az e nézetek szerint, hova
kevés eltéréssel „D. Z.” „Oest. Z.” és a „Frotschritt”
is sorozhatók, a Forgách gr. és Schmerling lovag kö-
zötti viszony soha szívélyesebb nem volt, mint je-
lenleg.

2. A második lehetőség nincs sehol csak ennyire
is constatozva, de imitt-amott elszórtan eléggé küzd
az érvényesülés után, s ez Kabinet-Krizis,
mely részint Clam-Hübner-féle új miniszterium
alakulásáról szól, részint, Schmerling lovag ur helyére
gr. Eszterházyt jelöli ki. Mit fogna Magyaror-
szágra nézve ezen új-combinatók szerinti kabinet
megkísérteni, azt a több oldalról megpendített újabb
leirat, mely az alkudozásokat még a jelenlegi m.
országgyűléssel, ennek a tényleges hatalom iránt nyil-
vánítandó közeledése föltétele mellett, folytatni fogna,
mialatt természetesen semmi erőszakosabb eszközöz
nem nyúlának, és a mostani dualismus mindaddig
tartana, míg vagy a kiegyezés létre jönne, vagy a
teljes szakadás valamelyik részről véglegesen kimon-
datnék.

A miniszterkrizis daczára a centralista lapok
által erőnek erejével szándékozt demontálásának, a
többek közt azon véleménykülönbségből is gyanítható,
miszerint a birodalmi tanácsülésben az állam és pénz-
ügyminiszter a szabadságkérelmek felől eltérő véle-
ményben voltak, és miután nagyon föltehetni, hogy
Plener ur tán még sem bizik magában tökéletesen, az
esetőségek beállható szükségéi fedezésére megki-
vántató pénz Magyarország beleegyező hozzájárulása
nélkül előteremthetni.

3. A harmadik, ha nem lehetőség, legalább
nem merőben lehetlenség az volna: meg-
adni mit a magyar jogosan kér, s megszüntetve egy
sokat zaklatott, de hűségében úgy mint igazságérze-
tében rendületlen nemzet irányában az úgy is soha
ezélt nem érendő absoluticus fondorlatokat, Ausz-
triának jövőjét, nagy hatalmi állását a kor igényei, a
szabadelvűség alapján biztosítani.

Azt mondja a magyar: kit az isten meg akar
rontani, annak előbb esztét veszi el. Ne engedje a
gondviselés, hogy az osztrák kormány férfiam, kik
igazaink napnál világosabb voltát be látni nem akar-
ják, e mondat teljesülésbe menjen!

Bécs, aug. 14-én.

(Z.) Tisztul a láthatár, a bécsi urak cen-
tralizó tervökkel naponként nyiltabban lépnek
fel. A tegnapi birodalmi tanács ülésében a
cseh korona elleni sérelmek iránti nézetét a
miniszteriumnak, ez a birodalmi tanácsban vi-
tatkozás tárgya nem lévén (?) Schmerling ur
sem fedezte fel s csak arról biztosított ben-

nünket, hogy miniszterium szintű fogja a cseh királynak, valamint az osztrák császárnak jogait védeni, más részről azonban az egyes tartományok (Länder) Autonomiáját sem akarja gátolni, természetesen a Landes ordnungok korlátai között.

De ez nem volt elég, utána Giskra felkelvén a következő nevezetes beszédet mondotta: „Azt hiszem van jogom egy személyes észrevételt tenni, miután a 20-nál több interpellans által oly nagy mértékben vádoltattam s miután iparkodnom kell szavaim szándékos félreértését alaptalanná tenni.

Természetesen az interpelláló uraknak jogi tudománya fejtheti csak meg, mennyire lehet anyagi kincs: megsértés tárgyává s ahhoz kell magamat tartanom, melynek jelképeül a cseh korona tartatik s ezen esetben előbbi véleményemet nem látom megegyezővel: hogy t. i. a cseh királyi korona nem szent Venczel koronája ha később azzá keresztelték is. Éppen oly kevésbé ismerhetem el, hogy a tartozó tisztelet Ő felsége iránt s legfelsőbb koronája méltósága iránt figyelem nélkül hagytam volna; midőn a cseh királyi címet Ő felségének jeruzsálemi királyi címével hasonlítottem össze; mivel ezen cím valóban használtatik a többi királyi címek után. Ez által csak azon nézetünket akartam kifejezni, hogy mi nem becsüljük különösen nagyra a történeti címeket.

A mit ez ügyben mondtam avval csak azon véleményt akartam megegyezni, mely egy év óta él s melyet ebben a házban Clam-Martinitz s Rieger mondtak ki, midőn a cseh korona tartományainak nemzet jogi állásáról oly sokat beszéltek. S ezen véleményt, melyet a nemzetiségek feluszítására mystificatio-képen ma is felhasználnak, ezt le akarjuk győzni, ezt le kell győznünk, — mert én s barátaim abban a nézetben vagyunk, hogy e tartomány-nak nincs több joga mint a mennyi az Oct. 20. diploma s a febr. 26. pátenzből következtethető. Azt hiszem tehát, hogy nem hibáztam, midőn kijelentém, hogy előttem ezen címek csak azért tiszteletet gerjesztők, mivel az osztrák császár címei. Egyébiránt kétlem, hogy ezen nézet milliók érzelmét sértette volna meg miután éppen azon tartomány népképviselőtének organuma, hol ezen millióknak kellene lakni, a febr. 26-iki alap törvényekre az országos fő marsalhoz intézet feliratában olyan nagy súlyt fektetett.

Rieger erre bámulatra méltó nyugalommal válaszolt:

„Azon körülmény, hogy Giskra nyilatkozatai cseh országban elkeseredést okoztak nem tagadható. Ezt alkalmasint az országos választmány nyilatkozata okozta. Különös, hogy Giskra éppen ezen nyilatkozatra hivatkozott. Ő s barátai az oktoberi diplomát s a februári alkotmányt mint alapot fogadták el, fentartván, hogy azon az ország történeti jogaihoz mért változtatások történhessenek. Giskra tagadja, hogy Morvaország és Szilézia Csehországgal összetartozik. Ezen országok függő állásáról soha sem volt szó.

Az országos rendszabály ezen országokat Csehországba bekebelezetteknek nevezi. A császár Morvaországnak csak úgy határgrófja, s Sziléziának csak úgy hercege, mint Cseh király. Ő ezen országokat nem mint osztrák császár bírja, ez utóbbi új cím. Ezen országok államjogi állása az oktoberi diploma által nincs megszüntetve, — hiszen ott a történeti jogokat méltányolni akarták. E felett a császárnak s nem Giskrának kell határozni.

Az eddigi történeti jog következtében Ferdinand császár 1836-ban Csehországban megkoronáztatott, s ez alkalommal Morvaország s Szilézia hódolt neki. A császár Morvaországot s Sziléziát, Csehország korona országait a korábbi történeti tények következtében bírja, s Ő Felsége a történeti jogokat nem akarta tagadni s azt tenni nem fogja. Giskra szent Venczel koronáját Mystificatio-nak nevezte; Brauner megtanithatta volna,

hogy az nem mystificatio. Károly császár egy bullát eszközölt ki, mely szerint a cseh korona szent Venczelnek van szentelve.

Erre bal oldalról nevetés által megszakítván nyugodtan folytatá:

„Önök még egyéb vallási szokás fölött is fognak nevetni. Végre tagadom, hogy én s Clam-Martinitz a népet felizgattuk volna, azt tettük mit kötelességünk volt tenni.“

Végre megjegyzi Stamm beszédébe belé szólna, hogy az ugynevezett Slowakei soha sem tartozott a cseh koronához.

Ehez nem kell commentár. A bécsiek egyébiránt nagy zavarban vannak, s akár mit beszéljenek ujságaik érzik: hogy a Deák által készített felirat megegyezővel lehetetlen.

A Párizsi börsén az a hír terjedt, hogy Magyarországon a forradalom kiűtött, mely hír igen nagy hatása volt — de hála Istennek attól még messze vagyunk!

Szerém megyéből.

A „Magyarország“-nak írjuk aug. 9. Vukováról, hogy a Zágrábból visszatért követek eljárását az ottaniak helyeselték, s eljárásukat magukévé téve, nekik bizalmat szavaztak. A megyegyűlésen felolvastattott Pozsega megye felszólítása, hogy Ő Felségéhez felterjesztett abbéli sérelmüket, hogy a Horvátországban fennállott vagy felállítandó hatóságoknál a szlavonitákra semmi, vagy igen csekély figyelem fordított, támogatást, elhatározatot, hogy e tekintetből felírják, „mert — ezt teszi hozzá a levelező — ha valakinek, úgy bizonyára Szerémnek joga van horvát testvérei ebbeli méltatlansága ellen panaszt emelni, miután horvát testvéreink a méltányosságot és egyenjogúságot mellőzve, s csak önérdekeiket követve, Szerém megye fiai közül e megye 1745-ik évben történt szervezése, s így 116 évi fennállása óta egyet sem tudtak Zágrábban 1848-ig fennállott és az 1848-ik év óta újonnan szervezett hatóságoknál alkalmazni, holott Szerémnek sok jeles fia volt és van.“ Továbbá írja levelező, hogy a lakosság a bírák választási jogából ki lesz zárva, a kormány fogja a törvényeségi tagokat kinevezni, mint ez Pozsegában megtörtént. A szerémiek a táblabírákat megválasztották s elhatározták, hogy ezek választási jogától csak erőszak következtében állanak el. Végre: „Első alispán Szubbotics János azon indítványa, hogy megválasztott 15 követünknek, miután a zágrábi országgyűlésen életbevágó kérdések kerülnek szőnyegre, meghagyassék, hogy azonnal utnak induljanak, határozattá lön.

„Ezen indítványa elfogadása után főjegyző Paresetics Sándor azon indítványt teszi, hogy az adott utasítás azzal egészítessék ki, hogy követeink jelenték ki, hogy Szerém megye semmi áron sem fog a Reihstrathba menni, s ha ennek dacára mégis valami non putarem következtében Zágrábban elhatározatnak a Reichstrathba menés, úgy követeink Szerém népe nevében óvásukat megtegyék. Ezen indítvány csak egy két német jogtudor által elleneztetvén, elfogadtattott, s így most könnyű szívvel kívánhatunk követeinknek szerencsés utat.

Temes megye aug. 6-ikán tartott bizottmányi közgyűlésének határozatát jegyzőkönyvi kivonat után közöljük.

Olvastattott a n. mlgu magy. kir. helytartótanácsnak folyó évi 41439. sz. alatt kiadott intéző levele, mely szerint a magyar nyelv Ő Felsége által a közigazgatási s törvénykezési hatóságoknál ismét visszaállítatván, s a nyilvános iskolák tantervére nézve az illető községek kívánalmaihoz képest teendő intézkedések tétele meghagyatván, jelestül pedig a középtanodák tantervére nézve azon kérdés iránt: vajjon és minő módosítások mutatkoznak kívánatosoknak vagy szükségességeknek a nyilvános középtanodáknál, fel- és algyimnasiumoknál, fel- és önálló három-osztályu alreáltanodáknál, eddig használt tantervire nézve? az egyháznagyok, közigazgatási hatóságok és tanító-testületek meghallgatásával megbízatva a megye közönsége, az illetők meghallgatása mellett saját véleményének f. é. aug. 20-ig felterjesztésére utasították.

Határozatott:

Az álladalomra nézve nagyfontosságú tanügy korszerű javításának elérése végett a megyei közönség a n. mlgu magyar kir. helytartótanács intéző levelében foglalt utasítást készséggel teljesítve, az illetők meghallgatásával s a tárgyak higgadt és komoly megfontolásával, Oltványi István nagy prépost ur előülése mellett 14 tagból álló küldöttség alakult, mely oly utasítással bízott meg, miszerint hasonló küldöttségnek részéről is kinevezése végett innen megkeresendő Temesvár szabad kir. városa küldöttségével egyetértőleg, a tanügyre nézve kívánt véleményeket a helytartótanács intézetben aug. 20-ra kitűzött

hatánap tekintetéből még ezen augusztus hó közepéig ide bemutassák.

A nmlgu m. kir. helytartótanács intézmény másolata, jelen határozattal együtt a küldöttség fentebb elősorolt tagjainak kiadatván, Oltványi István nagyprépost elnök ur nem csak a megyei küldöttség tagjait, hanem Temesvár sz. kir. városa részéről kinevezendő küldöttség elnökét is a működés hatánapja felül értesítse.

Temes megye bizalmi szavazata a képviselőházhoz.

Mélyen tisztelt képviselő ház!

A mélyen tisztelt országgyűlés első feliratára mult július 21-én kiadott kegyelmes királyi leirat törvényeinkhez s ősi alkotmányunkhoz buzgón ragaszkodó kebleinket fájdalommal megilletődéssel töltötte el.

Ezen k. kir. leirat kiindulási pontját nem az alkotmányosság, hanem a királyi teljhatalom képezi, — nem a törvények szilárd, hanem az oetroy ingatag alapjára van az építve, — a sanctio pragmatika s a hon függetlenségét biztosító törvények mellőztetnek általa, — Szent István koronájához tartozó országok egyesítése, s az országgyűlésnek ily módu kiegészítése elibe akadályok gördítetnek, alkotmányos életünk legfőbb és több század óta fenálló biztosítékai helyett sovány pótlékek az új alkotásu, s ősi intézményeinkbe sehogys sem illő birodalmi tanács nyújtatik, — szóval az alkotmányossággal, s a magyar közjoggal merőn ellentétes, s annyira idegenszerű szellem tűnik ki, a kir. leirat egész tartalmából, hogy annak megértése után a nehézségek méltányos kiegyenlítése, s a nemzet jogos követeléseinek kielégítése iránt legfelsőbb körben létező szándok őszinteségéről méltán kételkednünk lehetett.

Erős meggyőződésünk: hogy utóvégre is a nemzet igazságos ügye diadalmaskodni fog; mert az alap törvényesség, melyre követeléseinket fektetjük szilárd, az akarat egy értelmű a nemzetben s a megpróbáltatásnak sanyaru 12 éve is bebizonyítja: hogy tűrni és szenvedni tudunk. És midőn ily hatalmas tényezőkkel csak az erő áll szemben, a diadal végkiemelése nem lehet kétséges.

De míg célját éri a nemzet, míg a teljes és megesorbitlan alkotmányosság malasztjaiban részesülend, míg helyre állítva szemlélhetendi szabadsága és függetlensége ősi alkotmányát, sokszoros és nehéz próbáltatásoknak leendő kitéve.

A mélyen tisztelt képviselőház, a nemzet választottjainak testülete hivatva van arra, hogy e téren első sorban védje a törvény szentségét, a hon egységét és önállását, a tisztelt képviselőház az egyetértésnek, a megfontolt hazafiságnak, a törvényesség terén szilárd megmaradásának a késő utó-korra is kiható fényes tanuságát adta, midőn folyó évi aug. 8-ki ülésében a honszerte tisztelt hazafi Deák Ferencz válaszfelirati javaslatát, mely a mult július 21-ki leirat minden tételét fényesen megegyező, a törvényességhez továbbá is állandóul ragaszkodik, s a birodalmi tanácsot, mint ősi függetlenségünkkel megférhetlen intézményt, illően visszautasítja, egyértelműleg elfogadta.

Megegyezés a mélyen tisztelt képviselő háznak ezen fellépésében rokonszenvenvel osztozik.

Erkölcsi győzelemnek tekintti azt, mit a megfontolt hazafiság az erő felett kivívott.

Míg a kiindulási pontok különböznek, míg elvileges nehézségek állanak fenn, addig a kiegyenlítés lehetlen, s a mélyen tisztelt képviselőház kijelentése: „fájdalommal látjuk: hogy Felségéd a legmagasb kir. leirat által minden kölcsönös értekezletet lehetlenné tett, s azoknak fonalát végkép megszakasztotta“ kebleink mélyében viszhangra talált.

Egyetértés, megfontolt hazafiság és szilárd megmaradás a törvényesség terén, képezik azon erkölcsi fegyvereket, mik a hon igazságos ügyének diadalát eszközölni fogják. A mélyen tisztelt képviselőház ezen hatalmas fegyverek segítségével küzdött folyó évi 8-ki ülésében, s azért Temesvármegye közönsége ünnepélyesen kijelenti, miképen a mélyen tisztelt képviselőház irányában teljes bizalommal viseltetik, s ősi alkotmányunk helyreállítására eddig tett fáradozásait honfias megismeréssel adózik.

Kelt Temesvárott, az 1861-ik évi aug. 10-én tartott közgyűlésünkből.

Jegyzette O r m o s Zsigmond,
Temes megye főjegyzője.

Aldunai levelek.

III.

Bukarest, aug. 9-én. Tegnap szent Pantileimon napja volt a görög egyháznak, mely napon főleg Bukarest határára levő Pantileimon-kórház és gazdasági iskola mellé roppant néptömeg szokott összegyűlni. Röviden román népiünnepnek lehetne e napot nevezni, de a kórház alapítóinak azon vendégszerető végrendeleténél fogva, — hogy a ki e napon ott megjelen, bármily vallású és ajku ember legyen, azt szívesen kell látni és bőkezűleg meg kell vendégléni — az idegenek nagy számmal szoktak oda kimenni. — Hihetetlen e nagy népgyűlés és az ország mostani izgatott állapota adott okot arra, hogy e napot sokan

ugy várták az idén, mint a melyen a fenálló kormány ellen a nép részéről hatalmas tüntetés fog elkövetetni. A rendőrség és katonaság részéről tehát az elővigyázati intézkedések, mint máskor, ugy most is kellő mérvben megtörténtek, sőt a lapok sem mulatták el megtenni hazafias felhívásaikat a végre, hogy a nép csendesen viselje magát, s okot ne adjon a keményebb rendszabályok alkalmazására. Egy ily felhívást közölni czélszerűnek tartok, mert ebből kitűnik, hogy csakugyan akart valami tüntetés tegnap történni.

A felhívás így hangzik:

Az igazi románokhoz!

Hire terjedt bizonyos tényeknek, melyeknek czélja volna megzavarni a közönséget és compromittálni a haza jövőjét; azok, kik nincsenek megelégedve az új kormányval és felakarnak forgatni a konvenczió által megállapított állapotot, kétségbeesett kísérleteket szeretnének még is tenni, hogy a nemzetet és nemzeti pártot compromittálhassák; sőt, tognak ily kísérletekről, mely épen ma fogna történni a sz. Pantileimon-ünnep megtartása alkalmával. Felhívunk azért minden hazafit, a ki hazája javát és boldogságát óhajtja, hogy őrizkedjék mindazon tettektől, mely balmagyarázatokra alkalmat szolgáltatna; hogy akadályozzon meg mindennemű zavargó tüntetést s viselje magát ma a legcsöndesebben.

Románok! Január 24-ig a nemzeti párt az egész nemzettel forradalmi volt, mert kormányát a nemzet akarata ellen idegenek kezelték. Azonban jan. 24. óta román uralkodónk van, s azóta az egész nemzet conservátor leve, s megakarja tartani az általa választott uralkodót és törvényeket. Ma már csak azok szeretnének zavargást és forradalmat előidézni, a kik az idegenekkel vendégeskedtek és tőlök fogadták el a hercegséget és főbhhivatalokat, s így csak az ők érdekük felforgatni a jan. 24-ki vívmányokat, és az országba idegen invasiót hozni, következésképpen minden felforgató és zavargó kísérlet egyedül az ilyenek átkos műve.

Románok! Őrizkedjete s vigyázzatok, hogy az idegenek ezen emberei által el ne csábíttassatok. A közönséget már mi jelentéktelen tüntetés által megzavarni oly tény volna, a mi hazánk pusztulását vonná maga után s így valóságos hazaárulás.

Románok! legyünk okosak és csöndesek!

(A Román napilap 208. sz. melléklete.) Aláírva Carada Jenő, a lap főmunkatársa által.

Aldunai.

Külföld.

(A.) A „Köl. Ztg“ hosszasan megemlékezik a chalonsi uti tervről, s azon nézetet nyilvánítja, miszerint óhajtható volna, hogy a francia és porosz uralkodók találkoznának, mert — ugymond — uralkodójék bárki Franciaországban, a francia és német nemzetnek érdekeik mindig azonosak a népek pedig szívesen látják, ha uralkodóik barátságos hajlamaik zálogául, érintkeznek egymással, s csak a közállamok fejedelmek nézik gyanus szemekkel az ilyen találkozást, ezek mindig attól félnek, hogy III. Napoleon és a porosz király az ő hátrányokra köthetnének valami egyezkedést. Hogy mennyire alaptalan ezen félelem, — ugymond — a K. Ztg, az I. Vilmos jellemének tekintetbevételével világos.

Az angol trónbeszédben kimondott azon nézet dacára, hogy a külhatalmakkali viszonyok kielégítőek, úgy látszik, hogy a francia-angol barátság kezd lazabbá válni, s Anglia már jó ideje tapogatózik, hol lehetne valamely szárazföldi hatalommal czélszerű alliancera lépni, de úgy hisszük, hogy a mig Franciaország szabadelvű külpolitikát követ, addig Anglia az európai politikában III. Napoleon ellen egy könnyen fel nem léphet, s így ha akarná is Anglia egyhamar meg nem szabadulhat a francia barátságtól.

A lengyelek ugylátszik nem hogy most sem támogatják Oroszországot újabb ugynevezett reformpolitikájában, hanem mindinkább határozottabb állást vesznek a kormány irányában, a mennyiben mint látszik egészen a passivitas terére akarnak lépni, s inkább szenvedve várnak jobb idöket, mintsem közreműködésükkel támogatnák a kormány eljárását.

Montenegro ultimátumát már közöltük olvasóinkkal, a szerbek fejedelme szintén megküldé ultimátumát, melyben a többi közt kívánja, hogy a belgrádi fellegrvár alatt elterülő török városrészt szerb felsőség alá helyeztessék, s mint hírlík a fellegrvár török őrőségének kitakarítását is óhajtja.

A törökök hatalma elég volna arra, hogy a két helyreállítsa a fejedelemségekben, ha más kezek nem működének.

Vegyes tudósítások.

* Répási Mihály honvédtábornoknak sirlemékét akartak a szegediek állítani, és 10-én leleplezni. Azonban betiltotta — kiesoda? a cs. policzia talán? az nincs Szegeden, s ha volna is, ildomosabb volna! — hanem a magyar helytartótanács, a königliche Statthaltereit, az a magyar, onnan Pest-Budáról; — a Szegediek is azzal vigasztalják magukat, hogy most már a magyar ember várjon és tőrjön, aztán a leleplezés ünnepélyesen végrez mehet; addig tehát van afele k. k. Statthaltereit — a mely stille compaignionja a Burgerliche Belagerungszustandnak — o amabilis confusio.

* Reményi zágrábi második hangversenyében magyar, és horvát dallamokat játszván, virág és koszorúkkal halmoztatott. Onnan Fiuméba siet, s utközben Károly városban is szándékszik hangversenyt adni.

* Nagyváradon magyar zsidóegyház nyitott meg Lőw Lipót szegedi főrabbi által, ezen egyház hívei az orthodox német nyelvisége mellett, az isteni tiszteletet magyar nyelven tartja.

* Olaj festményi küldemény, különböző mesterektől érkezett Olaszországból, eladás végett szerkesztőségünkhöz, — olasz árvák öröksége. A képek közszemlére a szerkesztőségi hivatalban állítottak fel. Lővöldei gyakorlat aug 15-én.

Zorimba József egy 4. és egy 3-as, — Eszterlehner János egy 4-es, egy 3-as, — Richter Ernő egy 4-es, Felgenhauer Vincze két 3-as — Vitek János két 3-as, — Kotsis György két 3-as, — Hellaner Miksa (vendég Bécsből) egy 3-as. —

Szent István napján aug. 20-án ismét díjlövés leend.

Színházi értesítő.

8 zombaton, aug. 10-én Deési Zsigmond javára adatott: A küzdők, vagy Toldi Miklós első viadala, eredeti dráma 5 szakaszban, írta Deési Zsigmond. A darab hős történetünk egyik ragyogó epizódját tünteti elő Mátyás nagy királyunk alatt; s e szerint nem hiányzanak hatásos jelenetei is, s az elszomorításig kevés közönség azt tetszéssel fogadja. A jutalmazandó, Fekete, Tökés Emilia, Hevesiné és Krasznai szerepeiket jó felfogással adák. Szathmáry a szájás lovagot tulzó ponyolán Közönség oly kevés, hogy aligha a napi költség is pótolva volt. Deési nagyobb pártolást érdemelne.

Vasárnap, aug. 11-én Bognár V. és Komáromi vendégjátékukkal: Rokkant Huszár, eredeti énekes vígjáték 3 felv. Komáromi énekével és játékaival egyiránt, Bognár V., csupán énekével tudott hatást idézni. Szavaltatában nincs kellő hangsúlyozás, annak folyamára nem verődnek fel az érzelmek habjai, mintha csak érdektelenül felolvasná, alig várja a közönség, hogy egyet énekeljen,

s a mily örömmel tapsolja meg a jó izü igaz magyar dalokat, oly sikertelenül hangoznak el ugy nevezett einlagjai, melyek rideg magyartalan gondolatok, s melyeknek végeire, az utósó rithmus mindig az „Ez a világ sat. dal utósó rithmusa van oda függesztve, mintha e mondvasinált dalok szerzője soha sem hallott volna más magyar dalt. A darab kerekén adott, de meg kell rónunk a tábornok két leányát Dékán J. és Polákovicsné, kik prózában Gyuri és Marcsa iránt a legnagyobb részvétet beszélik — mert kelletlen játékukból annak érzelme alig tűnt elő — és midőn az összes személyzet ugyan ez eszmét énekben adja elő, érzelmetlen bábként ott állottak, holott énekelniök kell, annál inkább, mert arra mind hangjuk, mind kötelezettségük van. Közönség közép számmal.

Hétfőn, aug. 12-én Komáromi jutalmára Vén bakancsos adatott. Bognár V. és Komáromi, vendégek. Komáromi, mint Laczi J. les, Szabó Friczije közmondásos notabilitással vált, de Tökési E. érzelmes játéka is nagy hatást idézett, és sűrű tapsokban részesült. Bognár V. megint szépen dalolt. A vén bakát Tót nagy gonddal játszta, iparkodjék e szerepbe több humort, s a kocsmárosali jelenetekbe több gunyort önteni. Berzsenyi: kocsmáros, Körösi: jegyző, igen jellemző alakok voltak. Közönség szép számmal. Szabó Tökési E. és Komáromi igen kiténtettek. Bognár Vilma is hivatott A szinlapirótól követeljük a correct irmodort, ma is úgy állt a szinlapon közönség meghívása utáni sorok végén: a vendég jutalmazandó elég hogy ő játszik, nem lehet töle kívánni hogy még vendégeket is jutalmazzon, az a közönség dolga volna, de úgy látszik hogy ezt a dolgot nem igen végzi.

Az „Alföld“ magán sürgönye.

Bécs, aug. 16-án feladatott 8 óra délután, érkezett 8 óra 45 perc este.

Zágráb, aug. 16. Az alelnök jelenti a katonacéróval való adóbehajtás felfüggesztését Horvát- és Tótországban septemberig. Kvaternik indítványa a kir. biztosság Fiuméből való visszahívására, és a bűnösnek ítélttek megkegyelmezésére nézve, megbukott. Fiume városa, kerületével együtt, továbbá az új fiumei vármegye, Horvátország kiegészítő részévé határozottatott.

Távirati tudósítás

a bécsi börzéről aug. 16-án.

5% Metaliques	67.90	Ezüst	136.50
Nemzeti kölcsön	81.05	Váltó Londonra	137.60
Bankrészvény	745.—	Arany	6.61
Hitelintézet	174.70		

Szini jelentés.

(Beküldetett.) Alólt szinigazgatóság mely tisztelettel jelenti a t. cz. nagyérdemű közönségnek: hogy a temesvári lelkes közönség irántok több izben kimutatott vendégszeretetét megköszönni akarván, néhány jelesebb korszerű színművek u. m.: II-ik Rákóczi Ferencz fogsága, Dusan, és Honvéd huszárok előadásával kíván ott tisztekedni; mi oknál fogva a színikör néhány napig zárva leend. De e néhány napi szünet is újabb színművek betanulására s újabb nagyszerű díszletek kiállítására fog felhasználni.

Arad, aug. 16-án 1861. — A n. érdemű t. cz. közönség alázatos tisztelői Szabó Józ. és Filippovics Istv. szinigazgatók.

Felelős szerkesztő: Márton Ferencz.

BÉCSIBÖRZE AUG. 16-án.				KÖZLEKEDÉS.			
Államadósság.		Adott ár	Tartott ár	Sorsjegyek.		Adott ár	Tartott ár
5% osztrák érték	62 70	62 90		Hitelintézeti	100 frt	118 —	118 25
5% Metaliques	67 90	68 10		Gőzhajózási	100 frt	96 —	96 50
4% „	59 —	59 50		Eszterházy herczeg	40 frt	96 —	96 50
5% nemzeti kölcsön	80 80	81 —		Salm	40 frt	36 —	36 50
1839-ki sorsjegyek	111 50	112 50		Pálffy	40 frt	38 50	39 —
1854-ki „	87 75	88 25		Clary	40 frt	35 —	35 50
1860-ki „	83 50	83 60		St. Genois gróf	40 frt	36 —	36 50
Földtehermentesítés.				Budai	40 frt	36 25	36 75
Magyar	68 25	69 —		Windischgrätz hercz.	20 frt	22 75	23 25
Bánsági, horvát, szláv	67 —	67 75		Waldstein gróf	20 frt	22 75	23 25
Erdélyi	65 —	65 50		Keglevich gróf	10 frt	14 50	15 —
Elsőbbségikötvények.				Váltók (devisek).			
5% Lloyd	82 50	83 50		három hónapra.			
5% Dunagőzhajózási	97 50	98 50		Amsterdam (100 holl. frt)	—	—	—
Bankzáloglevél 12 hónapra	99 50	100 —		Augsburg (100 dcln. frt)	116 75	117 —	—
Részvények.				Frankfurt (100 dcln. frt)	116 90	117 —	—
Hitelintézeti	173 70	173 80		Hamburg (100 M. B.)	102 75	103 —	—
Nemzeti bank	742 —	744 —		London (10 L. St.)	138 25	138 50	—
Escompte-bank	596 —	599 —		áris (100 frank.)	54 40	54 50	—
Lloyd	215 —	216 —		Pénz nemek.			
Dunagőzhajózás	426 —	428 —		Korona	19 05	—	—
Pesti lánchíd	395 —	397 —		Császári arany	6 61	6 62	—
Éjszakai vaspálya	1942	1943		Napolcons'or	11 03	11 05	—
Alumvaspálya	271 —	272 —		Orosz imperialok	11 35	—	—
Déli vaspálya	232 —	233 —		Ezüst	136 75	137 25	—
Nyugati vaspálya	166 50	167 —					
Ti zai vasut	147 —	147 —					

Vasuti menetrend.				GABONAÁRAK			
I. Aradról Pest és Bécs felé.				a pesti piacon augusztus 16-án.			
Indulás: Aradról	11 óra 42 p. d. e.	és 8 ór. 4 p. e.		Alsó-austriai mé-			
Csábaról	1 óra 36 p. d. u.	és 10 ór. 53 p. e.		rő szerint			
Mező-Túrrol	3 óra 30 p. d. u.	és 1 ór. 49 p. éj.		Súly	Leg-	Leg-	
Szolnokról	5 óra 5 p. d. u.	és 4 ór. 11 p. r.		font	alant	magas	
Érkezés Ceglédre	6 óra este	és 5 ór. 40 p. reggel.		szerint	ár o. é.		
Pestről	8 óra 27 p. e.	és 8 ór. 23 p. reg.		Buza, bánsági	80—83	4 10	5 10
Bécsből	6 óra 1 p. r.	és 5 ór. 59 p. este.		„ tiszavideki	78—84	4 10	5 30
II. Bécsből Pest és Arad felé.				„ fehérvári	80—84	4 50	5 45
Indulás: Bécsből	7 óra este	és 6 óra 30 p. reggel.		„ bácskai	83—84	5 15	5 20
Pestről	5 ór. 55 p. r.	és 4 óra 5 p. délut.		Kétszeres	76—77	3 50	3 60
Ceglédre	9 ór. 10 p. r.	és 7 óra 35 p. este.		Rozs	74—75	3 40	3 50
Szolnokról	10 ór. 10 p. r.	és 9 óra 19 p. este.		Árpa, sörfőzésre	—	—	—
Mező-Túrrol	11 ór. 34 p. r.	és 11 óra 26 p. éjjel.		„ etetésre	—	—	—
Csábaról	1 ó. 31 p. du.	és 2 óra 28 p. éjjel.		Zab	45—47	1 30	1 45
Érkezés Aradra	3 ó. 22 p. du.	és 5 óra 16 p. reg.		Kukorica	79—83	2 65	2 95
Postai menetrend.				Köles	—	2 75	3 50
Pestről. Érkezik mindennap 2-szer a vasutról.				Paszuly	—	3 40	3 80
N.-Szebenből	érk. 5 órakor reggel.			Repcze, ősz	—	7 35	7 50
Temesvárról	„ 11 „ délelőtt.			„ téli	—	—	—
Váradról	„ 11 „ „						
Battonyáról	„ 5 1/2 „ este.						
Joszáshelyről	„ 5 „ „						
Indul: naponkint Joszáshelyre	7 órakor reggel.						
Battonyára	11 1/2 „ délelőtt.						
N.-Váradra	1 „ délután.						
Temesvárra	3 „ „						
N.-Szebenbe	7 „ este.						

Dunavizallás Pesten aug. 14. 7' — 2" 0 fel.			
Tisza „ Tokajnál aug. 14. 5' — 4" 0 fel.			
„ Szolnokn.	—	—	—
Maros „ „ aug. 16. 0 felett 1'			

(49)

Hivatalos hirdetemény.

1—3

Az alólirt rendőri hivatal részéről a t. cz. közönség ezennel értesítettik, miszerint minden rosra, u. m. lopásra, erkölcsi romlásra, valamint a közönség alkalmatlanítására szolgáló koldulás megszüntetése végett következő intézkedés tétetett:

Mikép jövőre csakis a hivatal által kijelölt, és a város jegyével és perselylyel ellátott 8 egyén a már felosztva lévő 8 városi részekben jogosítottak fel, minden héten egyszer, és pedig szombaton, a hivatal által összeírt szegények számára alamizsnát kéregethetni; más napokon tilos levén a kijelölteknek is kéregetni járnai, és az ezuton befolyt kegyes adomány, a felvett szegények közt, egyforma részben fog felosztatni, kivéven az alamizsna kéregetőt, ki fáradságáért osztaléki két részt kap.

Minthogy tehát a városnak keresztényi és felebaráti nemes kötelessége, munka-képtelen elnyomorodott, és a sorstól üldözött szegényeiről gondoskodni, e tekintetből szab. kir. Arad város t. cz. minden rendü és rangu lakosa, tisztelettel felkéretik, miszerint e méltányos intézkedést, a fenn felhozott okokból, gyámoltíni kegyeskedjék, mi által a t. cz. közönség szegényei irányában tartozó felebaráti kötelességét teljesítvén.

Szab. kir. Arad város közönségének, ez atyai intézkedése által, a magány egyes koldulás betiltatván, annál fogva a hivatal részéről a t. cz. közönség felkéretik: miszerint ez intézkedés gyámoltítása végett, netán a tilalom ellenére koldulót letartóztassa és a rendőri hivatalnak megfenyítése végett átadja, vagy legalább a szemtelenkedőt megfedve, a koldulástól eltiltsa, és mivel se segítse — polgári kötelességének ismerje.

Végre a t. cz. közönség figyelmeztetik és egyszersmind felkéretik: miszerint a kegyes adományt minden legkisebb visszaélés elhárítása végett egyenesen a lezárt perselybe és a kéregető kezében levő botocskával benyomva — tenni sziveskedjék.

Aradon, augusztus 14-én 1861.

Szab. kir. Arad város főkapitányi hivatala által.

(24)

AZ ISKOLAI SZÜNNAPOK ALATT

3—3

sok szülő ohajtja gyermekét néhány óráig naponként hasznosan és kellemesen foglalkodtatni.

A

szépirás és rajzolás

látszik erre legalkalmasabbnak, annál inkább, minthogy a legtöbb tanuló a kereskedelem vagy iparpályára készülvén, e fontos tanulmányra az iskolai év alatt kevés időt fordíthat, és az evvel való elfoglaltatás kivált jó tanrendszer mellett a gyermekeknek inkább kellemes, mint fáradságos.

Alólirt, ki számos évek óta e szakmákban meglepő eredményeket tanúsító tanrendszere által működik; azoknak, kik ebben nem képesek külön privát-órákat venni, igen mérsékelt áron kész az iskolai szünnapok alatt, saját szállásán: a **főtéren Winkler Hermann-féle háznál**, naponként 2 órát a **szép-gyorsírásban** (magyarul és németül) és a **rajzolásban** (a mértani, fekráji, építészet, virágok-, arabaszkek-, táj- és alakrajzban) tanítást adni.

Ajánlja egyszersmind szolgálatát mindennemű kalligraphiai művek, u. m. oklevelek, adressek, polgári oklevelek stb. a legszebb disz-iratok és ékitvényekkel antik és új modorban való elkészítésére.

LENGYEL ADOLF.

(47)

1—10

GOLDNER VILMOS

kész férfi ruha raktárát, a Huml-féle házból a **Szabó-házba**, a **Kereszt** vendégfogadó átellenében, az uri-utcza szegletére tette át. Minden időszakra alkalmas, a legdivatosabban készült mindennemű férfi-öltönyökkel látja el vendégeit a legjutányosabb árért; és a rendeleteknek pontosan eleget tesz.

(42)

3—3

Bettelheim testvéreknél megjelent:

DEÁK FERENCZNEK

az 1861. évi július 21-ki leiratra vonatkozó

FELÍRÁSI JAVASLATA,

mely a képviselőházban f. évi aug. 8-kán felolvasás után egyhangulag elfogadtatott.

Ára 30 krajczár osztr. ért.

(25)

5—6

Birtok eladás.

Simándon 300 hold tagosított allodialis föld, vagy annak fele eladó.

Bővebb értesítést ad Simándon: **Csernovits György**, és Aradon: **Tavaszy Antal** ügyvéd, uri-utcza Heim házban.

544. 1861.

(39) 2—3

(51)

1—3

Hirdetés.

A pesti e. b. vtszéknek a f. é. máj. 21-én 14969. sz. a. kelt határozata folytán Kovács Pál pesti lakosnak Marczibányi Lőrincz és Antonia ellen 5000 pförnt és járulékaik erejéig ezeknek ns. Arad megyében kebeleztet nádasí uradalomban lefoglalt, és 9560 ft a.é. becsült ingóságokra, névszerint: ökrök, lovak, sertések, 100 öl kemény tűzi fa, 3 db 18 akóra terjedő új, pálinkafőző réz üstök hozzá tartozókkal, 1400 akóra való kúdak, 12 db tiz akós pálinkás hordók, szelelő rosták és egyebek, ugy 200 hold, a bersovai határszélen fekvő idei erdővágásra a bírói árverés f. é. aug. hó 28-ik napjának reggeli 9 órája, és szükség esetén következő napjai is azzal tüzetnek ki, miszerint az ingóságok ezen egyetlen árverésen, minden áron, azonban csak azonnali készpénz fizetés mellett fognak bíróilag eladatni.

Kelt Agrison, aug. 5-én 1861.

Az Agrisi kerületi szolgabírói hivatal által
Bartha Ferencz,
szolgabíró.

Árverési hirdetés.

Sz. kir. Arad város törvényszékének f. évi jul. hó 4-ről 571. sz. a. végzése alapján, néhai Boár Juon hagyatékához tartozó Gája külvárosban, mező-utca 517. sz. a. fekvő 302 frt 50 kr-ra becsült ház s 810 négyszög ölet tevő telek, ugyszinte 4078. és 5809 tjk. sz. a. fekvő 250 frtra becsült két lánoszántóföld f. évi szeptember hó 18-án először, s a mennyiben a becsár meg nem ígérték f. évi oct. hó 22. másodsor s a becsáron alól is, mindkét szer d. u. 4 órakor a városi telekkönyvi hivatalban nyilvános árverés után elfognak adatni.

A jelzálogos hitelezők erről, követeléseiknek alólírotnál leendő bejelentés s érvényesítése végett azon megjegyzéssel figyelmeztetnek, miszerint különben maguknak tulajdonítsák, ha a vételár felosztása mellzésükkel fogna megtörténni.

Az árverési feltételek alólírotnál megtekint-hetők.
Aradon, aug. hó 13-án 1861.

Bonts Döme,
végr. tnök.

(45)

2—

Ráth Mór nál Pesten megjelent, és Bettelheim testvérek könyvkereskedésében kapható:

Ideiglenes törvénykezési szabályok

az országgyűlésileg ajánlott

JAVASLATA

a törvénykezés tárgyában

2-ik, az árva-ügyekbeni utasítással bővített kiadás.

Ára 60 krajczár osztr. ért.

(41)

1—3

210. sz.

(50) 1—2

Haszonbérlet.

Arad megye Drautz községében létező — lak-ház 10 holdnyi beltelekkel, 30 hold kaszálló, 94 hold szántó, majorsági és dézsmás szőlő, 792 hold erdő, Drautzi és Duudi arányos korcsma jogból álló — birtok rész f. é. 1-ső novembertől kezdve haszonbérbe adandó. Bővebb értesítést ad Dániel Gergely tulajdonos. Aradon, fő-utca 48. sz. a.

(38)

3—3

(46)

1—3

Hirdetés.

Az ujaradi gazdatisztségi hivatalnál, több értelmis ispán kerestetik és felfogadtatik: 300 a. é. frt fizetéssel, deputatummal, és százaléki jövedelemmel; az ajánlkozni kívánók gazdászati vezetés és földmívelői képességgel birjanak.
Az új-aradi gazdatiszti hivatal.

Árverési hirdetés.

Tarnay Antal és Popovics Gergely urak váltói végrehajtás alá vett lovaik, ökreik s egyéb ingóságokra készpénz fizetés mellett dombegyházi pusztájokon tartandó árverés f. évi augusztus 19 d. e. 9 órájára tüzetett ki. Kelt Battonyán 1861. július 24-én.

Kövér Pál,
főszolgabíró.

Kiadó-tulajdonos Bettelheim Vilmos.

Arad, 1861. Nyomatott Réthy Lipót nyomdájában.